

bestemt ikke er god. Vi har set det i forbindelse med finanslovens behandling; men jeg tror under alle omstændigheder, at ansvarliggørelse er godt. Jeg tror, det er vigtigt, at så mange partier som muligt, også et parti som Venstre med tæt relation til landbrugserhvervet, som jo berøres af det her, er med til at bære, er med til at lave holdbare løsninger.

Så til den borgerlige opposition. Både til hr. Thor Pedersen og fru Pia Christmas-Møller: Tak for det, vi nu engang er enige om. Og tak for, at man vil stemme for finansloven. Det tror jeg nu også man tjener sine egne interesser bedst ved.

Jeg synes ikke, at det har været noget opløftende syn at se oppositionens ændringsforslag, som jeg i går undlod at gå ind i detaljeret diskussion om. Det har ikke været noget opløftende syn, fordi oppositionen, Venstre og De Konservative, ej heller i dette forløb har præsteret noget sammenhængende og sympatisk alternativ til det, der nu gennemføres. Det, man har stillet af ændringsforslag, det, der lå i VK-planen, har hverken økonomisk, socialt eller miljømæssigt hængt sammen eller været sympatisk.

Der var en hovedlinje i de ændringsforslag, der heldigvis blev stemt ned i går aftes: Der var et konsekvent krav om genåbning af alle de skattehuller og fiduser, som vi fik stoppet for fire år siden. Genindførelse af skattefrihed for avancer på aktier efter at aktiernes værdi er tordnet i vejret. Det er ikke sympatisk, men jo bestemt heller ikke noget bidrag til at få statens finanser til at hænge bedre sammen.

Vi har jo vurderet Venstres og De Konservatives forslag tidligere og måtte konstatere, at de koster meget mere, end partierne selv vil vedkende sig. På samme måde som de besparelser, man skitserer, jeg vil ikke sige foreslår, men netop skitserer, jo har meget svært ved at levere de beløb, de påstår at skulle levere.

Jeg synes også, det har været karakteristisk, at vi ikke kunne få en beskrivelse af det nærmere indhold i de store tal på besparelser, som Venstre og De Konservative slog om sig med, hvad enten det var på ulandshjælpen eller på arbejdsmarkedsområdet eller på en række andre områder.

Når den mere indædte opposition fra det yderste højre prøvede at specificere dem på underkontierne, så man kunne se, hvad det handlede om, så stemte Venstre og De Konservative imod. Og ganske langsomt blev universet næsten tømt for, hvor de penge, som skulle

levere de store besparelser, Venstre og De Konservative så rundhåndet havde foreslået, skulle findes henne.

Så et billede af nogle skattehuller, der skal genåbnes, nogle provenutab, som i virkelighedens verden er langt, langt større, end man har vedkendt sig her under finanslovbehandlingen, og nogle besparelsesforslag, der slet, slet ikke kan leveres i det omfang, man her har skitseret, er hovedlinjen. Dermed er resultatet også, at det, man prøvede at få igennem i går, var en finanspolitik, der ikke er strammere, men slappere og mindre sammenhængende, som efterlader større huller end den, der nu gennemføres.

Der var også et mønster i V, O, C og Z' afstemninger i går, et mønster, hvor det især var sådan, at O og Z, Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet, stemte for det meste af det, Venstre og De Konservative foreslog, så tyndt det end måtte være skitseret.

Vi har altså en beskrivelse af alternativet, men som jeg sagde før, er det ikke noget sammenhængende og ikke noget socialt, miljømæssigt, økonomisk, sympatisk alternativ.

Hvad er så realiteterne i den finanslov, der kan vedtages om den danske økonomi, som den vil være en del af? Jeg tror, at det var fru Pia Christmas-Møller, der talte om de spildte muligheder i dansk økonomi. Jeg har hørt den tale før. Jeg har hørt det ordvalg før. Jeg har hørt bemærkningerne om, at der ikke er reelt overskud på finanserne, før. Hele polemikken omkring engangsindtægter. Og det tvinger mig til at gentage, hvad jeg har sagt før: at det interessante mål for sundheden er de samlede offentlige finanser.

Det er ikke nogen tilfældighed, at man i EU er blevet enige om at måle sig og hinanden på dette. Og de samlede offentlige finanser er i denne regerings første fem år forbedret med et sted mellem 40 mia. kr. og 50 mia. kr., alt efter om man bruger gamle eller nye nationalregnskabsdefinitioner. Disse samlede offentlige finanser er i solidt overskud – både i 1997 og med et dobbelt så stort overskud i 1998. Det er der stadig væk meget få lande i Europa der kan eftergøre, så efter de fælles succeskriterier, vi har opstillet i EU, har Danmark næst efter Luxembourg haft det bedste resultat og en stærkere forbedring i de sidste fem år end næsten alle andre lande.

Så var der den gamle travet om skattetryk. Der er i debatten her blevet efterladt et indtryk af, at vi skulle have sat skattetryk i vej-